

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5821200039
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5821200039.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejštríka a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, Námestie A. Bernoláka 381/4, Námestovo, IČO: 30 794 536, dieťa rodičov, matka: M. N., rod. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XXX, zastúpená Mgr. Igorom Paliderom, advokátom so sídlom R. XXX a otec: M. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. XXX/XX, D., o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 6P/1/2021-110 zo dňa 11. januára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal zníženia výživného pre maloletého syna. Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď konštatoval, že od poslednej úpravy výživného (rozsudok tamojšieho súdu sp. zn. 4P/78/2013 zo dňa 14. 02. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 11CoP/35/2017-652 zo dňa 25. 07. 2017) nedošlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie pôvodne určeného výživného. Pokiaľ i na strane otca došlo k zvýšeniu nákladov v súvislosti s rozšírením styku s maloletým synom, táto skutočnosť sama o sebe nie je dôvodom pre zníženie výživného, keď oproti predchádzajúcej úprave došlo i k výraznej zmene na strane maloletého dieťaťa, a to v súvislosti so zvýšením nákladov súvisiacich s nástupom na základnú školu. Z vykonaného dokazovania mal taktiež preukázaný príjem otca, oproti predchádzajúcej úprave sa zvýšil takmer o dvojnásobok, pričom matke pribudli ďalšie tri vyživovacie povinnosti, jej jediným príjmom je rodičovský príspevok a v súvislosti s celodennou starostlivosťou o maloleté deti ani od nej nemožno spravodlivo vyžadovať, aby si za takéhoto stavu našla primerané zamestnanie. Pokiaľ otec žiadal, aby mu súd umožnil platiť znížené výživné na tvorbu úspor, takýto návrh podľa názoru súdu plne popiera spotrebný charakter výživného, pričom výživné vo výške 90,- eur je za súčasného stavu minimálne a postačuje sotva na pokrytie základných potrieb maloletého dieťaťa. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ust. § 52 Civilného mimosporového poriadku a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, jeho návrhu v celom rozsahu vyhovieť dôvodiac tým, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci neprihliadol na všetky rozhodujúce skutočnosti. Z dôvodov rozhodnutia je zjavné, že sa vôbec nevysporiadal a nebral do úvahy narušenú finančnú stabilitu otca, jeho obmedzené schopnosti, možnosti a majetkové pomery, pričom tu absentuje i snaha

preskúmateľne determinovať a zhodnotiť reálny skutkový stav a mieru výživného na 9-ročné bežné dieťa. Taktiež vyjadrenie kolízneho opatrovníka spôsobom, že akékoľvek zníženie výživného je na úkor potrieb maloletého dieťaťa a nie je v jeho záujme, je všeobecné, nepodložené žiadnymi dôkazmi, čo napokon viedlo i k vyjadreniu zástupcu kolízneho opatrovníka na pojednávaní v tom, že rozhodnutie ponecháva na úvahu súdu. Súd prakticky bez akéhokoľvek zdôvodnenia sa stotožnil s ničím nedoloženými tvrdeniami matky, ako i kolízneho opatrovníka a dôkazy vyhodnotil svojvoľne nekriticky riadiac sa záujmom matky.

3. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, poukazujúc na to, že zníženie výživného nie je v záujme maloletého dieťaťa a od rozhodnutia súdu ani neboli zistené také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

4. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu kolízneho opatrovníka poukazoval na jeho neplatnosť, keďže takýto úkon nebol signovaný vlastnoručným podpisom a podaný na hlavičkovom papieri úradu, ktorý už pred ôsmimi rokmi stratil spôsobilosť. Vyjadrenie je navyše všeobecné, nepodložené žiadnymi reálnymi úkonmi, a teda ani nie presvedčivé.

5. Matka sa k podanému odvolaniu, ani k vyjadreniu kolízneho opatrovníka nevyjadrila.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

8. Zákonná úprava v citovanom ustanovení umožňuje súdu zmeniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom pre maloleté deti v prípade, ak od poslednej úpravy výživného dôjde medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, kedy už pôvodne určené výživné nemôže plniť zákonom predpokladaný účel. K zmene pomerov môže dôjsť jednak na strane povinného (v tomto prípade otca maloletého dieťaťa), a to v dôsledku zvýšenia, resp. odôvodneného poklesu jeho príjmu, zúženia, resp. rozšírenia okruhu vyživovaných osôb a pod., ako aj na strane oprávneného (v tomto prípade maloletého dieťaťa) v súvislosti so zvýšením nákladov súvisiacich s jeho fyzickým vyspíevaním, prípravou na budúce povolanie a pod. Vždy sa ale musí jednať o zmenu trvalého charakteru, pričom súd rozhodujúci o novej úprave výživného už nie je oprávnený skúmať výšku pôvodne určeného výživného (v takomto prípade by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného rozhodnutia), ale prihliada len na zmenu pomerov, ktorá tu nastala od poslednej úpravy.

9. Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd prvej inštancie postupoval správne, keď skúmal, či od poslednej úpravy výživného (rozsudok tamojšieho súdu sp. zn. 4P/78/2013 zo dňa 14. 02. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 11CoP/35/2017-652 zo dňa 25. 07. 2017) došlo medzi účastníkmi k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného pre maloleté dieťa. V tomto smere vykonal vo veci dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď návrhu otca nevyhovel.

10. Z dôvodov napadnutého rozhodnutia, najmä z bodu 13. dôvodov je zrejmé, na ktoré skutočnosti súd prvej inštancie pri rozhodovaní prihliadol, i to, akými úvahami sa riadil, a preto nemožno konštatovať, že by jeho rozhodnutie bolo nepreskúmateľné, tak ako to tvrdil otec vo svojom odvolaní.

11. Samotná skutočnosť, kedy otcovi stúpili náklady v súvislosti s realizáciou styku s maloletým, sama o sebe nie je dôvodom pre zníženie výživného. Zmenu pomerov súd hodnotí na strane všetkých účastníkov konania, a preto i túto skutočnosť je potrebné vyhodnotiť v súvislosti s ostatnými zmenami, ktoré tu od poslednej úpravy nastali. Tak ako to správne konštatuje i súd prvej inštancie, príjem otca sa oproti predchádzajúcej úprave zvýšil, pričom k výraznej zmene došlo najmä na strane maloletého dieťaťa, a to jednak v dôsledku jeho fyzického vyspíevania, čím nepochybne stúpili i náklady na zabezpečenie jeho základných životných potrieb, ako i v súvislosti s nástupom na základnú školu, a tým i zabezpečením školských potrieb. Tu sa jedná o všeobecne známe skutočnosti, ktoré v takomto

prípade nie je potrebné konkrétne dokazovať, a preto i súd prvej inštancie postupoval správne, keď na tieto skutočnosti prihliadal.

12. Pokiaľ zákonná úprava v ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine ukladá každému rodičovi bez ohľadu na jeho schopnosti (t. j. i rodičovi bez akéhokoľvek príjmu) plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa (t. j. i na dieťa bezprostredne po narodení), je výživné v sume 90,- eur na 9-ročné dieťa len minimálnym výživným postačujúcim na pokrytie najzákladnejších potrieb dieťaťa a aj na túto skutočnosť odvolací súd prihliadal, keď rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

13. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania súd vychádzal z ust. § 52 CMP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).